

Antivirus: Šokující pravda o šokující pravdě

- CZ24 News | 28. července 2023

V posledních letech se naše “společnost” (v níž má jeden člověk s druhým *společnýho* čím dál tím méně) ubírá bizarními směry a přetváří podivnými způsoby. Technologické rozvoj a obecně nárůst vědomostí by měly vést k nějaký větší sofistikovanosti společnosti, ale to se děje jen v extrémně úzkém okruhu lidí, zatímco u širší veřejnosti to vypadá spíš až opačně.

Vznikají tu fenomény, který zřetelně ukazují na to, že v naší společnosti vládne povrchnost a senzacechtivost, a většina lidí se navzdory všemu pokroku topí v čím dál tím větší nevědomosti. Mizí skutečný hodnoty a vládnu tu infantilní postoje, glorifikovaný bláboly, a všelijaký úchylky.

Jednou z ukázek vši té přiblížlosti jsou nesčetné články (a hlavně videa) typu “Šokující pravda o ...” Na první pohled vypadají zajímavě, což je celý jejich účel, ale obsah obvykle značně zaostává za myšlenkou slibovanou v názvu.

Můj problém s těmahle “šokujícíma pravdami” je v tom, že obvykle vůbec nejsou šokující, a kolikrát ještě ke všemu ani nejsou pravdivé. Což mi připadá u něčeho s názvem “Šokující pravda o ...” jako docela závažný problém, respektive dva. Můžete si za jeden den přečíst (nebo spíš shlédnout, protože tenhle typ lidí moc neumí psát) 10 “šokujících pravd” a přitom se nedovědět vůbec nic nového a ještě zjistit, že polovina z toho jsou úplný hovadiny. Na mnoha místech, jako asi hlavně youtube, najdeme ale lidi, jejichž skoro každý video má v titulku nějakou tu “šokující pravdu” nebo podobnou senzaci.

Když se zamyslíme nad tím, že tomu člověku skoro všechno připadá jako “šokující pravda”, tak se nelze vyhnout závěru, že takovej člověk má zkurveně mizernou představu o světě, když ho pravda neustále šokuje. Možná mě ty články a videa tak nešokují proto, že mi pravda obvykle dává smysl a spíš mě trochu šokuje (i když poslední dobou už ani to ne – člověk si zvykne na ledacos), jaký lži a blbosti si lidi neustále vymejší.

Zároveň když se podíváme na to, kolik výsledků dostanete, když si na Internetu vyhledáte frázi “shocking truth”, tak se zdá, že celá společnost je neustále šokovaná nečekaným kontaktem s realitou, o které očividně do nedávna nic nevěděla. Zřejmě se někdy v budoucnu dočkáme i titulků jako například: “Šokující pravda o ženách: všechny mají vagínu!” Možná to ani nebude trvat tak dlouho, a pro některý dnešní individua z mladších generací to zřejmě opravdu bude šokující zjištění.

Nedávno jsem zahlídl titulek: “ŠOK! Přes Slovensko se z Ukrajiny pašují děti na odběr orgánů v západní EU!” No ty vole. To je teda šok. To jste čekali, že to budou pašovat přes Finsko? Nebo co jako? Někoho šokuje okrádání dětí o orgány s centrem na Ukrajině? Proč? Jste posledních deset let spali?

Samozřejmě jedním z hlavních důvodů, proč se takový fráze v dnešním kyberprostoru neustále objevují, hlavně v antisociálních médiích (a to i u obsahu, který je naprosto nezajímavý), je, že to zvyšuje čtenost/sledovanost. Většina dnešních internetových “autorů” se zdaleka tolik nezajímá o obsah svých “výtvorů”, jako o to, kolik lidí je (ať už ty výtvořky nebo ty lidi) “uvidí”.

To je součástí dnešní kultury “like, subscribe, comment”. Je jedno, co jsem napsal za kravinu – na sociálních sítích je hlavní, kolik to má “views”, lajků, a komentářů, a kolik lidí mě “sleduje”. Takže vaše “sociální hodnota” se odvíjí od počtu čumilů, žvanilů, a stalkerů. Bezvadný měřítko kvality. IQ 65, ale “sleduje” mě 65000 jinejch debilů! Hurá!

To je samozřejmě dost na palici, ale bohužel to už zřejmě většině lidí připadá normální. A čím dýl se v takovém prostředí pohybují, tím jim to připadá normálnější. Všichni někoho “sledují” (a každý dvě minuty kvůli tomu čumí do mobilů), čtou všechny ty “šokující” zprávy bez obsahu, kterejma vzápětí musej sami šokovat někoho dalšího, aby nebyli pozadu, pod všim museji bejt tlačítka “sdílej na ptákoví”, “sdílej na xichtoknize”, “sdílej na pentagramu” a já nevím kde všude je třeba všechno sdílet. Co takhle “zvedni držku od toho mobilu a dojdi si o tom s někým normálně popovídat”, to byste tam neměli? Možná si to dám na Antivirus místo všech těch kravin, co tady nemám.

A už jen když se podíváte na běžnej vzorec youtube videí, tak je to hrůza. Na začátek je třeba dát nějaký intro s extrémně hlasitou a extrémně příšernou hudbou (ideálně tak 10x hlasitější než obsah videa) a nějakějma grafickejma blikajícímá zvratkama, který by mělo trvat co nejdýl, aby to člověka co nejvíc nasralo. Když to konečně dohraje a objeví se autor videa a vy si říkáte, no sláva, snad se konečně bude něco dít, tak autor videa stráví dvě minuty žadoněním o lajky, subskraby a další hovadiny. Pak nejlépe místo o tématu začne nejdřív žvanit něco o sobě. A nakonec zjistíte, že obsah videa nemá nic společnýho s jeho názvem. To je dnešní “kultura”.

Bohužel kdo v tejhle hromadě sraček tráví hodiny denně, zapomene na všechny jiný způsoby života a mozek se mu zdeformuje do nějakýho postiženýho preclíku. Pak si vyměňuje loly a retweety s dalšíma postiženejma a jeho IQ pomalu ale jistě klesá do oblasti Pekarová-Adamová.

K tomu některý humanoidní jednotky zjevně tráví každej den hodiny tím, že všechno komentují. Každý den je třeba okomentovat hromadu věcí, který řek někdo jinej. Někteří jsou rozladěni, když si něco přečtou někde, kde možnost to komentovat není. Pak mají abstrák, protože bez neustálýho komentování jejich život ztrácí smysl. Komentování zřejmě považují za svoje svatý právo, a když jim někdo odebere možnost poučit autora, jakej je debil, tak musí rychle běžet někam jinam, kde se věci komentovat dají, aby přežili zbytek dne.

Proč považují komentování za tak důležitý? Zřejmě zpitomělost z těch sociálních médií (SM – celkem trefná zkratka!), kde sice není žádněj hodnotnej obsah, ale jsou tam miliardy bezúčelnejch komentářů, který jsou převážně nástrojem pro ego jejich autorů ke zviditelnění se. A když vidím něco, co má 1000 komentářů, tak mě děsí představa, že to ve skutečnosti někdo všechno čte. Nejspíš to nikdo všechno nečte, ale stejně se najde někdo, kdo tam přidá komentář číslo 1001. Ten sice nejspíš nikdy nikdo neuvidí, ale ego potřebuje komentovat.

Zisk ze všech těch komentářů mají převážně jen špióni jako *Go ogle* (v překladu “jdi očumovat”), kteří si vás skrz ně profilují, aby vládnoucí psychopati věděli, jak na vás, kdybyste náhodou někdy začali dělat něco rozumnýho a ohrožovali tím systém.

A nejlepší je samozřejmě to, že když náhodou někdo někde napíše opravdu hodnotnej a pravdivěj komentář, tak mu ho smažou. A když s tím nepřestane, smažou mu celej profil. Podivná civilizace.

Podobně jako ty o “šokující pravdě” existují články typu “10 faktů o ..., který jste nevěděli”. Obvykle si takovej článek přečtu o tématu, který mě *zajímá* (protože 10 faktů, který jsem nevěděl o nějakěj Lady Gaga, můžu klidně nevědět dál), a obvykle zjistím, že jsem z těch 10 faktů, co jsem nevěděl, ve skutečnosti tak 7-8 věděl, a někdy i všech 10. Takže vlastně všechny tyhle články mají styl “nalákat a zklamat”, ale to nevádí, protože hlavní je to nalákání.

Myslí si autor, že lidi opravdu těch 10 faktů nevěděli, protože je sám mimoň, kterej nic neví, a tohle zrovna někde našel? Nebo ví, že to hodně lidí bude vědět, ale titulek “10 faktů, který asi víte, ale stejně vám je povím”, by nebyl tak efektivní? Ani jedna varianta nevykresluje tuhle společnost moc pozitivně.

Dalším příkladem klamavejch titulků, který obvykle končí zklamáním čtenáře, jsou ty, co obsahují frázi "Záhada vyřešena!" Ty se pravidelně objevují ve spojení třeba s bermudským trojúhelníkem, pyramidama, a podobně. Když si je ale přečtete, zjistíte, že to napsal buď nějaký debil nebo někdo podplacenej a nevyřešil vůbec nic. Jen navrhnul nějakou (obvykle dementní) teorii, která by možná mohla objasnit malý procento těch nejmín zajímavějch částí daný záhady. Tady se nám spojuje senzacechtivost s tendencí systému uspávat lidi a odrazovat je od myšlení. "Záhada je vyřešená. Už o tom nepřemýšlejte."

Vůbec je tady všechno postavený na hlavu, hodnoty úplně převrácený, a věci mají opačnej účel, než měly původně. Koneckonců žijeme ve světě, kde nás komici informují o tom, co se opravdu děje, a prezidenti a premiéři místo nich hrajou roli komiků. (Akorát v nejpokrokovější zemi všech dob, na Ukrajině, komik hraje roli prezidenta, kterej dělá celému světu komika. Musím ale uznat, že jeho vystoupení ve Vilniusu bylo zábavný a připomnělo mi scénku jinýho komika z minulejch dob, s názvem "jako kůl v plotě".)

To, co ze sebe většina lidí vypouští do veřejnýho prostoru, se neřídí tím, co má nějakou hodnotu nebo přínos, ale tím, co bude populárnější (pro bandu zombíků). Když nahrajete svoji kočku, jak skáče po laserovým světle, dostanete víc lajků, než kdyby se vám podařilo napsat nějaký fakt dobrý filozofický pojednání, a lajky jsou to hlavní, takže s nějakou filozofií se asi můžou jít všichni bodnout.

Lidi upravují obsah svýho materiálu ne podle toho, co je hodnotnější, ale podle toho, co bude mít víc reakcí. Což znamená, že veškerej materiál musí bejt na úrovni zombíků, aby byl populární. Skutečně hodnotnej materiál je pak celkem těžký najít, protože psát něco pro pár stovek lidí se nikomu moc nechce. Což je škoda, protože podle mě by to mělo větší význam než psát hovadiny pro milióny. Ale žijeme ve společnosti, která je dost přesně definovaná rčením, že jí záleží víc na kvantitě než na kvalitě – a to platí ve všech možnejch směrech.

Tahle doba je navíc ještě úplně nesmyslně rychlá a chrlí se zebe události a incidenty s takovou intenzitou, že musí člověk občas zavírat oči, aby z toho nedostal epileptickej záchvat. To, jak se zorientuje v dnešní každodenní explozi informací a dezinformací, závisí hodně na tom, čemu se vystavuje a čemu se nevystavuje. Většina lidí se vystavuje mainstreamovejmu sračkometům a pak je to jako když na ně ze všech stran blikají ostrý světla všech barev, zatímco stojí v dešti hoven. Jejich život potom podle toho vypadá.

Kdo tráví čas na SM, sklídí přesně to, co se dá očekávat. Je to prostě zdegenerovaná sado/maso kultura bezobsažnejch blábolů, pomatenejch výkřiků, manipulace, zbytečnejch konfliktů, a to vše v balíčku cenzury a propagandy. A sledovat ČT, Seznam a podobný úchylnosti je jako nechávat se denně znásilňovat. Lidi, kteří tohle dělají, už tak zpitoměli, že si vůbec neuvědomují, že existuje i nějakej jinej způsob života než permanentně stát v dešti sraček.

Pak se asi není co divit, že cokoliv trochu smysluplnýho je pro ně "šokující pravda". **Na pravdě by ale nemělo bejt nic šokujícího.** Měla by bejt očividná komukoliv, kdo má otevřený oči, vnímá, a myslí. **Šokující je jen pro někoho, kdo je zvyklej žít ve lžích.** To, v čem kdo žije a čemu se vystavuje, je volba každýho jednotlivce, která ale nebude bez následků. Až někoho jednou ta pravda tak vyšokuje, že ho to zabije, tak ať se nediví. Měl si jí všímat častějc a možná ji trochu aktivně hledat.

AUTOR: Antivirus

ZDROJ: antivirus.22web.org